

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

30. maj 2011

Besvarelse af spørgsmål 12 ad L 204 stillet af Folketingets Erhvervsudvalg den 30. maj 2011

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 30/5-11 fra landsdommer Kirsten Thorup, Formand for Klagenævnet for Udbud. Vil ministeren på denne baggrund stille ændringsforslag til lovforslaget, således at der i klagenævnet skal medvirke to sagkyndige og én dommer og ikke som foreslået i lovforslaget én sagkyndig og én dommer, og således at klagenævnet kan tage sager op af egen drift?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Kirsten Thorup anfører i sin henvendelse, at det ikke er hensigtsmæssigt, hvis Klagenævnet for Udbud fremover som hovedregel kun skal anvende en sagkyndig ved behandling af klagesager.

Med lovforslaget foreslås en ændring i sammensætningen af dommere og sagkyndige, der træffer afgørelse i klagenævnet, idet udgangspunktet er, at der fremover medvirker én dommer og én sagkyndig i stedet for én dommer og to sagkyndige. Ved stemmelighed er stemmen fra formanden i den enkelte sag udslagsgivende.

Det understreges, at formanden for klagenævnet ligesom i dag fortsat har mulighed for at udvide antallet af sagkyndige, som skal deltage i afgørelsen af den enkelte klagesag. Hermed sikres det, at der er tilstrækkelig teknisk sagkundskab i forbindelse med sagens behandling, hvis dette skønnes nødvendigt i forhold til sagens kompleksitet.

Det kunne fx være tilfældet, hvis der er tale om, at sagen har principiel karakter og ændrer den allerede etablerede retstilstand.

Der er således fortsat mulighed for den efterspurgte vekselvirkning mellem sagkyndige og dommere. Samtidig betyder sagernes juridiske kompleksitet, herunder i forhold til EU-retten, at det er hensigtsmæssigt, at den juridiske dommer ikke kan komme i mindretal. Det ville således være stærkt uheldigt, hvis klagenavnets afgørelser ikke svarede til EU-praksis på området, fordi den juridiske kompetence ikke havde flertal. Desuden lettes sagsbehandlingen i Klagenævnet for Udbud, da man eksempelvis hurtigere kan finde én egnet sagkyndig med de målrettede kompetencer i forhold til den givne sag.

Lovforslaget findes dermed at have den rette balance mellem på den ene

side hensynet til en effektiv sagsbehandling i Klagenævnet for Udbud og på den anden side hensynet til, at der er tilstrækkelige faglige kompetencer til stede ved behandlingen af en sag. På den baggrund agter jeg ikke at fremsætte ændringsforslag herom.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt klagenævnet fremover kan rejse påstande af egen drift, indbefærer lovforslaget, at Klagenævnet for Udbud fremover ikke kan træffe afgørelse, der går ud over de påstande eller de retlige og faktiske forhold, som parterne har gjort gældende. Dette svarer til, hvad der gælder for de almindelige domstole i civile sager.

Det betyder, at klagenævnet ikke som i dag selvstændigt kan rejse klagepunkter, som klageren har undladt at medtage i sin klage. I følge gældende ret, har klagenævnet mulighed for at behandle forhold, som klager helt bevidst har valgt ikke at klage over. Dermed er der risiko for, at begge parter – både ordregiver og klagende virksomhed – efterfølgende må bruge økonomiske og administrative ressourcer på at forholde sig til de klagepunkter, klagenævnet har fremført. Klagesagen bliver dermed dyrere for både virksomhed og ordregiver.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at selvom klager grundet manglende aktindsigt på tidspunktet for klagens indbringelse, ikke har fået nedlagt alle relevante påstande, så har klager i lighed med i dag mulighed for at nedlægge nye eller revidere eksisterende påstande efterfølgende. Klagenævnet er derudover fortsat underlagt forvaltningslovens vejledningspligt. Det vil sige, at klagenævnet skal stille spørgsmål og yde vejledning i fornødent omfang. På samme måde som domstolene i civile sager. På denne baggrund vil jeg ikke fremsætte ændringsforslag herom.